ആശംസകളും വിടപറയലും

ഇന്ന് വിശ്വമംഗളകാരിയായ ബാപ്ദാദ വിശ്വത്തിലെ നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള കുട്ടികളെ മുന്നിൽ കാണുകയാണ്. എല്ലാ കുട്ടികളും അവരുടെ ഓർമ്മയുടെ ശക്തിയിലൂടെ ആകാരി രൂപത്തിൽ മധുബനിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഓരോ കുട്ടിയുടെയും ഉള്ളിൽ മിലനം ആഘോഷിക്കണമെന്ന ശുഭ സങ്കല്പമുണ്ട്. ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികളെയും കണ്ട്-കണ്ട് ആനന്ദിക്കുകയാണ്, കാരണം ഓരോ കുട്ടിയുടെയും വിശേഷത എന്താണെന്ന് ബാബക്കറിയാം. ആ വിശേഷതയുടെ ആധാരത്തിൽ ഓരോ കുട്ടിയും തന്റെ പാർട്ട് അഭിനയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവു പോലും വിശേഷതകളില്ലാത്ത സാധാരണ ആത്മാവില്ല എന്നതാണ് ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളുടെ അഥവാ ബ്രാഹ്മണ പരിവാരത്തിന്റെ നവീനത. എല്ലാ ബ്രാഹ്മണരും അലൗകിക ജന്മം ലഭിച്ചവരാണ്, അലൗകികരാണ്, അതുകൊണ്ടാണല്ലോ എല്ലാവരും ഏതെങ്കിലുമേതെങ്കിലും വിശേഷതകളാൽ വിശേഷാത്മാവായിരിക്കുന്നത്. വിശേഷത തന്നെയാണ് അലൗകികത, അതുകൊണ്ട് ബാപ്ദാദക്ക് ഓരോ കുട്ടിയിലും അഭിമാനമുണ്ട്, എല്ലാവരും വിശേഷാത്മാക്കളാണ്. ഇപ്രകാരം സ്വയത്തിൽ അലൗകിക ജന്മത്തിന്റെ, അലൗകികതയുടെ, ആത്മീയതയുടെ, മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാന്റെ ലഹരിയുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഈ ലഹരി എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുള്ള ദുർബ്ബലതകളും സമാപ്തമാക്കുന്നതാണ്. സദാകാലത്തേക്ക് സകല ദുർബ്ബലതകൾക്കും വിട നൽകുവാനുള്ള മുഖ്യ മാർഗ്ഗം ഇതാണ്, സദാ സ്വയത്തിനും സർവ്വർക്കും സംഗമയുഗീ വിശേഷ പാർട്ടുള്ള വിശേഷാത്മാവാണെന്ന ആശംസകൾ നൽകികൊണ്ടിരിക്കൂ. ഒരു വിശേഷ ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വിശേഷ കാര്യത്തിനു എല്ലാവരും എന്താണ് ചെയ്യുക? ആശംസകൾ നൽകും, പരസ്പരം ആശംസകൾ നൽകികൊണ്ടിരിക്കും. മുഴുവൻ കല്പത്തിൽ സംഗമയുഗത്തിലെ ഓരോ ദിവസവും വിശേഷ ദിവസമാണ്. നിങ്ങളാണെങ്കിലോ വിശേഷ യുഗത്തിലെ വിശേഷ പാർട്ടുധാരിയാണ്, അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വിശേഷ ആത്മാക്കളുടെ ഓരോ കർമ്മവും അലൗകികമാണ്, അതായത് വിശേഷമാണ്. അതുകൊണ്ട് സദാ പരസ്പരം ആശംസകൾ നൽകൂ, സ്വയത്തിനും ആശംസകൾ നൽകികൊണ്ടിരിക്കൂ. ആശംസകൾ ഉള്ളിടത്ത് വിടവാങ്ങലും നടക്കും. ഡബിൾ വിദേശികളുടെ സീസണിന്റെ ഈ സാരം ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കൂ- "സദാ ആശംസകളിലൂടെ വിടവാങ്ങൂ". ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നതു തന്നെ വിടവാങ്ങികൊണ്ട് ആശംസകൾ നൽകുന്നതിനാണ്. വിടവാങ്ങലും ആശംസയും - ഈ രണ്ടു വാക്കുകൾ ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കൂ. വിടവാങ്ങണം എന്നല്ല വിടവാങ്ങി കഴിഞ്ഞു. വരദാനി ഭൂമിയിലേക്കു വരികയെന്നാലർത്ഥം സദാകാലത്തേക്ക് ദുർബ്ബലതകളോട് വിടവാങ്ങിയെന്നാണ്. രാവണനെ കത്തിക്കുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ രാവണന്റെ വംശം വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ഏതുപോലെ നിങ്ങളുടെ സാകാര ലോകത്തിൽ വലിയ സമ്പത്തുള്ള ഒരാൾ മരിച്ചാൽ അവരുടെ ദൂരത്തുള്ള വളരെ അകന്ന മറന്നു കിടക്കുന്ന ബന്ധുക്കൾ പോലും വരും. അതുപോലെ രാവണനെ കൊല്ലുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ രാവണന്റെ വംശം അവരുടെ അവകാശം നേടുന്നതിനു വേണ്ടി നേരിടുവാൻ വരും, ആ വംശത്തിന്റെ വിനാശം നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടക്ക് ദുർബ്ബലരായി പോകുന്നു. അതായത് കാമ- ക്രോധ- ലോഭ- മോഹ- അഹങ്കാരാദികളുടെ വംശം, അതായത് അംശം വലിയ റോയൽ രൂപത്തിൽ വന്ന് നിങ്ങളെ സ്വന്തമാക്കും. ഉദാഹരണത്തിന് ലോഭത്തിന്റെ അംശമാണ് ആവശ്യകത. ലോഭമല്ല ആവശ്യകതയാണ് എല്ലാം. ആവശ്യകതക്ക് പരിധിയുണ്ട്. ആവശ്യകത പരിധിയില്ലാത്തതിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അത് ലോഭത്തിന്റെ അംശമാകുന്നു.

അതുപോലെ കാമവികാരമില്ല, സദാ ബ്രഹ്മചാരിയാണ്, എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാത്മാവിനെ പ്രതി വിശേഷമായിട്ട് ഒരു കുനിവ്, അതിന്റെ റോയൽ രൂപമാണ് സ്നേഹം. എന്നാൽ എക്സ്ട്രാ സ്നേഹം കാമത്തിന്റെ അംശമാണ്. സ്നേഹം ശരിയാണ്, എക്സ്ട്രാ സ്നേഹം അംശമാണ്.

ഇപ്രകാരം ക്രോധത്തെ ജയിച്ചു. എന്നാൽ ഏതോ ഒരാത്മാവിന്റെ ഏതോ ഒരു സംസ്ക്കാരം കണ്ടപ്പോൾ സ്വയം ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ ജ്ഞാനസ്വരൂപത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി ആ ആത്മാവിൽ നിന്നും അകന്നു പോകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. കാരണം ആ ആത്മാവിനെ കാണുമ്പോൾ, അയാളുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോൾ അവസ്ഥ കീഴ്മേൽ മറിയുന്നു. സ്വഭാവത്തെ കണ്ട് അകന്നു പോകുക, ഇത് വെറുപ്പിന്റെ അതായത് ക്രോധത്തിന്റെ അംശമാണ്. ക്രോധാഗ്നി കത്തുന്നതിനാൽ എല്ലാവരും അകന്നു നിൽക്കും, അതുപോലെ സൂക്ഷ്മ വെറുപ്പും ക്രോധാഗ്നിക്കു സമാനം അകറ്റും. ഇതിന്റെ റോയൽ വാക്കുകളാണ് - "നമ്മുടെ അവസ്ഥ മോശമാക്കുന്നതിലും നല്ലതല്ലേ അകന്നു പോകുന്നത്." വേറിടുക ഒരു കാര്യം, അകന്നു പോവുക വേറൊരു കാര്യമാണ്. സ്നേഹിയായിരുന്നുകൊണ്ട് വേറിട്ടിരിക്കുക, ശരിയാണ്. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മ

വെറുപ്പിന്റെ ഭാവം–''ഇയാൾ ഇങ്ങനെയാണ്, ഇയാൾ നന്നാകുവാൻ പോകുന്നില്ല.'' ഇങ്ങനെ സദാകാലത്തേക്ക് അയാളെ ശപിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സുരക്ഷിതരായിരുന്നോളൂ, പക്ഷെ അയാൾക്ക് അന്തിമ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കാതിരിക്കൂ. വിശേഷതകളെ കണ്ട് സദാ സർവ്വരേ പ്രതി ശുഭഭാവനയും ശുഭകാമനയും പുലർത്തികൊണ്ട് ഈ അംശങ്ങൾക്കെല്ലാം വിട നൽകൂ. തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ ഭാവനയും ശ്രേഷ്ഠ കാമനയും കൈവിടാതിരിക്കൂ, സ്വയത്തെ രക്ഷിക്കൂ. മറ്റുള്ളവരെ വീഴ്ത്തികൊണ്ട് സ്വയത്തെ രക്ഷിക്കരുത്. ഈ വെറുപ്പിന്റെ ഭാവം വീഴ്ത്തലാണ്. മറ്റുള്ളവരെ വീഴ്ത്തികൊണ്ട് സ്വയം രക്ഷപ്പെടുക– ഇത് ബ്രാഹ്മണന്റെ വിശേഷതയല്ല. സ്വയം രക്ഷപ്പെടൂ, മറ്റുള്ളവരെയും രക്ഷിക്കൂ. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് വിശേഷമാവുക, വിശേഷതകളെ കാണുക. ഈ കൊച്ചു–കൊച്ചു കാര്യങ്ങൾ പോകപ്പോകേ രണ്ടു സ്വരൂപങ്ങൾ ധാരണ ചെയ്യും. ഒന്ന് സ്വയം പഴിക്കുന്നവരാകുക, രണ്ട് അലസരാകുക. ഇപ്പോൾ രാവണന്റെ അംശത്തിനു പോലും സദാകാലത്തേക്കുമായി വിട നൽകുന്നതിനു ഈ രണ്ടു രൂപങ്ങൾക്കും വിട നൽകൂ. സദാ സ്വയത്തിൽ ബാബയിലൂടെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിശേഷതകൾ കാണൂ. എന്റെ വിശേഷതയല്ല, ബാബയിലൂടെ ലഭിച്ച വിശേഷതകളാണ്. എന്റെ വിശേഷത എന്നു വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അഹങ്കാരത്തിന്റെ അംശമായി തീരും. എന്റെ വിശേഷത എന്തുകൊണ്ട് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല, എന്റെ വിശേഷത അവർ അറിയുന്നേയില്ല! ”എന്റെ” എവിടെ നിന്നും വന്നു? വിശേഷ ജന്മത്തിന്റെ സമ്മാനമാണ് വിശേഷത. ജന്മം നൽകിയ ആൾ സമ്മാനം തന്നു. എന്റെ എവിടെ നിന്നും വന്നു? എന്റെ വിശേഷത, എന്റെ പ്രകൃതം, എന്റെ മനസ്സ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ മനസ്സ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു, ഇത് എന്റെയല്ല മറിച്ച് ചിന്തയാണ്. നിങ്ങൾ പറയാറുണ്ടല്ലോ– വറി, ഹറി (worry, hurry). മനസ്സിലായോ, ഈ അംശത്തെ സമാപ്തമാക്കൂ, എന്നിട്ട് സദാ ബാബയിലൂടെ ലഭിച്ച സ്വയത്തിന്റെ വിശേഷതയും സർവ്വരുടെ വിശേഷതയും കാണൂ. അതായത് സദാ സ്വയത്തിനും മറ്റുള്ളവർക്കും ആശംസകൾ നൽകൂ. എല്ലാത്തിന്റെയും അംശം മനസ്സിലായല്ലോ അല്ലേ? ഇനി മോഹത്തിന്റെ അംശം എന്താണ്? നഷ്ടോമോഹ ആയില്ലേ?

ശരി. മോഹത്തിന്റെ റോയൽ രൂപം ഏതെങ്കിലും വസ്തു അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തി നല്ലതായി തോന്നുക, ഈ സാധനം എനിക്ക് വളരെ നല്ലതായി തോന്നുന്നു, മോഹമൊന്നുമില്ല, പക്ഷെ നല്ലതായി തോന്നുന്നു. അഥവാ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുവിൽ നല്ലതുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാം നല്ലതായി തോന്നണമല്ലോ. വില കൂടിയ വസ്ത്രം നല്ലതെങ്കിൽ വില കുറഞ്ഞ വസ്ത്രവും നല്ലതാണ്. 36 പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭോജനം നല്ലതെങ്കിൽ ഉണക്ക റൊട്ടിയും ശർക്കരയും നല്ലത്. എല്ലാ വസ്തുക്കളും നല്ലത്. എല്ലാ വ്യക്തികളും നല്ലത്. അല്ലാതെ ഇങ്ങനെയായിരിക്കരുത്– ഇയാൾ കൂടുതൽ നല്ലതായി തോന്നുന്നു, ഈ വസ്തു കൂടുതൽ നന്നായി തോന്നുന്നു– ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു കൊണ്ട് കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കരുത്. മരുന്ന്, മരുന്നാണെന്നു വിചാരിച്ച് കഴിക്കൂ. നല്ലതാണ്, ഇഷ്ടമാണ് എന്നു വിചാരിച്ച് കഴിക്കരുത്. ഇഷ്ടമാണ് എന്നാലർത്ഥം ആകർഷണം ഉണ്ട്. അത് മോഹത്തിന്റെ അംശമാണ്. കഴിക്കൂ, കുടിക്കൂ, ആനന്ദിക്കൂ പക്ഷെ അംശത്തിനു വിട കൊടുത്ത് വേറിട്ടവരായി പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടു വന്ന് സ്നേഹിയാകൂ. മനസ്സിലായോ.

ബാപ്ദാദയുടെ ഭണ്ഡാരയിൽ നിന്നും സ്വാഭാവികമായും നിയമ പ്രമാണം സർവ്വ പ്രാപ്തിക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നന്നായി കഴിക്കൂ, പക്ഷെ ബാബക്കൊപ്പം കഴിക്കൂ, ഒറ്റയ്ക്കിരുന്ന് കഴിക്കരുത്. ബാബയോടൊപ്പം കഴിക്കുമെങ്കിൽ, ബാബയോടൊപ്പം ആനന്ദിക്കുമെങ്കിൽ സ്വാഭാവികമായും സദാ ലക്ഷ്മണ രേഖക്കുള്ളിൽ അശോക വനികയിലായിരിക്കും. അവിടെ രാവണന്റെ അംശം പോലുമുണ്ടാവില്ല. കഴിക്കൂ, കുടിക്കൂ, ആനന്ദിക്കൂ, പക്ഷെ ലക്ഷ്മണ രേഖക്കുള്ളിൽ ബാബയോടൊപ്പമായിരിക്കണം. പിന്നെ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടാവില്ല. ഓരോ കാര്യത്തിലും മനോരഞ്ജനം ഉണ്ടായിരിക്കും. മനസ്സിലായോ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്? സദാ മനോരഞ്ജനം അനുഭവിക്കൂ.

ശരി. ഡബിൾ വിദേശികൾ സദാ മനോരഞ്ജനത്തിനുള്ള വിധി മനസ്സിലാക്കിയോ? ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ? ബാബയോടൊപ്പമിരിക്കുമെങ്കിൽ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടാവില്ല, ഓരോ നിമിഷവും മനോരഞ്ജനത്തിന്റേതായിരിക്കും. ഓരോ നിമിഷവും സ്വയത്തെ പ്രതിയും മറ്റുള്ളവരെ പ്രതിയും ആശംസകളുടെ വാക്കുകൾ വന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ വിട പറഞ്ഞു പോകണ്ടേ? കൂടെ കൊണ്ടു പോകില്ലല്ലോ അല്ലേ? ഈ സർവ്വ അംശങ്ങളോട് വിട പറഞ്ഞ് ആശംസകൾ നേർന്ന് പോകണം. തയ്യാറാണോ, എല്ലാ ഡബിൾ വിദേശ്കളും. ശരി. ബാപ്ദാദയും ഇപ്രകാരം സദാകാലത്തേക്ക് വിട നൽകുന്നവർക്ക് ആശംസകൾ നൽകുകയാണ്. ഓരോ ചുവടിലും വിട നൽകുന്നതിനു ആശംസകൾ. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ മന്മന ഭവ, അതായത് സദാ മനോരഞ്ജനം ചെയ്യുന്നവർക്ക്, സദാ ഒരു ബാബയിൽ മുഴുവൻ ലോകവും അനുഭവിക്കുന്ന, ഇങ്ങനെയുള്ള വിശേഷതകൾ കാണുന്ന വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

സേവാധാരികളോട്:– സേവാധാരികൾക്ക് മധുബനിൽ നിന്നും എന്തു കിട്ടി? പ്രത്യക്ഷ ഫലവും കിട്ടി, ഭാവി പ്രാലബ്ധവും നിക്ഷേപമായി. അപ്പോൾ ഇരട്ട സമ്മാനം കിട്ടി. സന്തോഷം ലഭിച്ചു, നിരന്തര യോഗത്തിന്റെ അഭ്യാസിയായി – ഈ പ്രത്യക്ഷ ഫലം കിട്ടി. എന്നാൽ അതിനൊപ്പം ഭാവി പ്രാലബ്ധവും സ്വരൂപിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ഇരട്ട അവസരം ലഭിച്ചു. ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ സഹജയോഗി, കർമ്മയോഗി, നിരന്തര യോഗിയുടെ അഭ്യാസിയാകുന്നു. ഈ സംസ്ക്കാരം ഇവിടെ നിന്നും ഉറപ്പിച്ചു പോകുമെങ്കിൽ എവിടെ പോയാലും ഈ സംസ്ക്കാരം തന്നെയായിരിക്കും. പഴയ സംസ്ക്കാരങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്നെ കർമ്മത്തിലേക്കു വരുന്നതു പോലെ ഈ സംസ്ക്കാരം ഉറപ്പിക്കൂ. സംസ്ക്കാരം കാരണം ഈ അഭ്യാസം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. പിന്നെ മായ വിഘ്നങ്ങൾ കൊണ്ടു വരില്ല, കാരണം സംസ്ക്കാരമായി മാറി കഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ഈ സംസ്ക്കാരത്തിനു അടിവരയിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കൂ, റിഫ്രേഷാക്കികൊണ്ടിരിക്കൂ. ഇവിടെ കഴിയുമ്പോൾ നിർവിഘ്നരല്ലേ, വിഘ്നങ്ങളൊന്നും വന്നില്ലല്ലോ? മനസ്സുകൊണ്ടു പോലും ഒരാളോട് ഉരസൽ ഇല്ലല്ലോ. സംഘടനയിൽ ഭിന്ന-ഭിന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ളവരാണെങ്കിലും ''സീ ഫാദർ'' (see father ബാബയെ നോക്കുക) ആണോ ചെയ്തത്, അതോ ''സീ സിസ്റ്റർ ബ്രദർ'' (see sister, brother സഹോദരിയേയും സഹോദരനേയും നോക്കുക) ആയിരുന്നോ? ആരാണോ സദാ സീ ഫാദർ ചെയ്യുന്നത് , അവർ ബാപ്ദാദയുടെ സമീപത്തുള്ള കുട്ടികളാണ്. ആരാണോ സീ ഫാദറിനൊപ്പം സീ സിസ്റ്റർ ബ്രദർ ചെയ്യുന്നത് അവർ സമീപത്തല്ല, വളരെ ദൂരെയാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഏതു കൂട്ടത്തിലാണ്? സമീപത്തല്ലേ? സദാ ഈ സ്മൃതിയിൽ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കൂ. പുറത്താണ് കഴിയുന്നതെങ്കിലും ഈ പാഠം ഉറപ്പിച്ചു നടക്കണം– സീ ഫാദർ അല്ലെങ്കിൽ ഫോളോ ഫാദർ (follow father ബാബയെ അനുഗമിക്കുക), ഫോളോ ഫാദർ ചെയ്യുന്നവർ ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിലും കീഴ്മേലാകില്ല, കാരണം ഫാദർ ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ആയിട്ടില്ല, അല്ലേ? സീ ഫാദർ ചെയ്യുന്നവർ അചഞ്ചലരും ഇളകാത്തവരും ഏകരസത്തിലുമായിരിക്കും. ശരി, എല്ലാ ആശകളും പൂർത്തിയായോ? എല്ലാവരും സേവനത്തിൽ വളരെ നല്ല പാർട്ട് അഭിനയിച്ചു. നല്ല പാർട്ട് അഭിനയിച്ചതിന്റെ ലക്ഷണമാണ് ഓരോ വർഷവും താനേ ക്ഷണം വരും. ഇതാണ് പ്രാക്ടിക്കലായിട്ടുള്ള ഓർമ്മചിഹ്നമുണ്ടാക്കൽ. ഓർമ്മചിഹ്നമുണ്ടാവുക തന്നെ ചെയ്യും, എന്നാൽ ഇപ്പോളാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത്. ആരെങ്കിലും നല്ല സേവനം ചെയ്ത് പോയാൽ എല്ലാവരുടെയും നാവിൽ നിന്നും ഇങ്ങനെ വരും, ആ ആളെ വിളിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള തെളിവു നൽകണം. സേവാധാരിയിൽ നിന്നും സദാകാലത്തേ സേവാധാരിയായി മാറൂ. എല്ലാവരും പറയണം ഇയാളെ ഇവിടെ നിറുത്തണം. ശരി.

മധുബൻ നിവാസികളോട് ഃ– മധുബൻ നിവാസികൾ സർവ്വപ്രാപ്തി സ്വരൂപർ തന്നെയാണ്, കാരണം മധുബന്റെ മഹിമ, മധുബനിലെ വിശേഷ പഠിപ്പ്, മധുബനിലെ വിശേഷ കൂട്ടുകെട്ട്, മധുബനിലെ വിശേഷ വായുമണ്ഡലം എല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് പ്രാപ്തമാണ്. മധുബനിൽ പുറത്തുള്ളവർ അവരുടെ ഇച്ഛകൾ പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി വരുന്നു, നിങ്ങളാണെങ്കിലോ ഇവിടെ തന്നെയിരിക്കുന്നു. ശരീരം കൊണ്ടും ബാപ്ദാദയോടൊപ്പം, കാരണം മധുബനിൽ എല്ലാവരും സാകാര രൂപത്തിലുള്ള കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നു. ശരീരത്തോടുകൂടിയും കൂടെയാണ്, അതായത് സാകാരത്തിലും കൂടെയാണ്, പിന്നെ ആത്മാവ് ബാബയുടെ കൂടെത്തന്നെയാണ്. അപ്പോൾ ഡബിൾ കൂട്ടുകെട്ട് ആയില്ലേ. എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള ഖജനാവുകൾക്കു മേലേയാണ് ഇരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ എല്ലാ ഖജനാവുകളുടെയും അധികാരിയായില്ലേ! മധുബൻകാരുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും ഓരോ സെക്കന്റിലും ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ഈ പാട്ടാണ് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, നേടാനുള്ളതെല്ലാം നേടി കഴിഞ്ഞു, ഈ ഭണ്ഡാരയിൽ അപ്രാപ്തമായിട്ടൊരു വസ്തുവില്ല. മധുബൻകാർ സദാ പുത്തൻ സാധനങ്ങൾ കഴിക്കുന്നവരാണ്. സദാ പുത്തൻ സാധനങ്ങൾ കഴിക്കുന്നവർ എത്ര ആരോഗ്യമുള്ളവരായിരിക്കും. നിങ്ങളെല്ലാവരും വരദാനി ആത്മാക്കളാണ്, ബാപ്ദാദയുടെ പാലനയിൽ പാലിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്. പുറത്തുള്ളവർക്ക് മറ്റ് വായുമണ്ഡലങ്ങളിലേക്കു പോകേണ്ടി വരുന്നു, അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് പ്രത്യേകമായി വരദാനങ്ങൾ നൽകേണ്ടി വരുന്നു, നിങ്ങളാണെങ്കിലോ വരദാനി ഭൂമിയിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. പുറത്തുള്ളവർക്ക് ഓരോ വർഷം കൂടുമ്പോൾ പുത്തനുണർവ്വ് വേണം, അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരോടും ബാപ്ദാദ എന്താണ് പറയുക. അവരോട് നിങ്ങൾ ലൈറ്റ് ഹൗസ്സായിരിക്കൂ മൈറ്റ് ഹൗസ്സായിരിക്കൂ എന്നു പറയണം, എന്താ നിങ്ങളോടും അങ്ങനെ പറയണോ? പുറത്തുള്ളവരോട് ഇത് പറയേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്, കാരണം ഇതാണവർക്ക് കമലപുഷ്പമായി

മാറുന്നത്, അതിൽ അവർ സ്നേഹികളും വേറിട്ടവരുമായിരിക്കുന്നു. വീട്ടിൽ ആരെങ്കിലും വരുമ്പോൾ അവരേക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക തന്നെ വേണം. നിങ്ങളാണെങ്കിലോ സദാ വീട്ടിലാണ്. അവർക്ക് ഡബിൾ പാർട്ട് അഭിനയിക്കണം, അതുകൊണ്ട് ഡബിൾ ശക്തി നൽകേണ്ടതുണ്ട്. അവർക്ക് ഓരോരോ വാക്കുകളും സംസാര സാഗരത്തിലെ തോണികളാണ്, നിങ്ങളാണെങ്കിലോ സംസാര സാഗരത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു വന്ന് ജ്ഞാന സാഗരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ ലോകം തന്നെ ബാബയാണ്.

ചോദ്യം – ബാബയിൽ തന്നെയാണ് ലോകം എന്നു പറയുന്നതിന്റെ ഭാവമെന്താണ്?

ഉത്തരം – ബുദ്ധി എപ്പോഴും പോകുന്നത് ലോകത്തിലേക്കാണ്. ലോകത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്ന് വ്യക്തി, രണ്ട് വസ്തു. ബാബ തന്നെയാണ് ലോകമെന്നാലർത്ഥം സകല വ്യക്തികളിൽ നിന്നും എന്ത് പ്രാപ്തിയാണോ ലഭിക്കുന്നത്, അത് ബാബയിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നുവെന്നതാണ്. സകല വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും എന്ത് പ്രാപ്തിയാണോ ലഭിക്കുന്നത് അതും ബാബയിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നുവെന്നതാണ്. അപ്പോൾ സംസാരമായില്ലേ. സംബന്ധവും ബാബയോട്, സമ്പർക്കവും ബാബയോട്. എഴുന്നേൽക്കുന്നതും ഇരിക്കുന്നതും ബാബയുടെ കൂടെ. അപ്പോൾ ലോകം തന്നെ ബാബയായില്ലേ. ശരി.

ആസ്ട്രേലിയ പാർട്ടിയോട് – ഇന്ന് എല്ലാവരും എന്തു സങ്കല്പമാണ് എടുത്തത്? എല്ലാവരും മായക്ക് വിട നൽകിയോ? ഇനിയും ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നുള്ളവർ കൈ ഉയർത്തൂ. ഇപ്പോൾ തന്നെ ആലോചിക്കട്ടെ എന്നാണ് പറയുന്നതെങ്കിൽ, അടിത്തറ തന്നെ ദുർബ്ബലമായില്ലേ. ആലോചിക്കാം എന്നു പറയുന്നതു തന്നെ ദുർബ്ബലതയാണ്. ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരിമാരുടെ തൊഴിൽ തന്നെ മായാജീത്താകുക, ആക്കുക എന്നതാണ്. തന്റെ തൊഴിൽ എന്താണോ അതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ? അതു നടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കയല്ലേ. നോക്കൂ, കഴിഞ്ഞ വർഷം അനേക സ്ഥാനങ്ങളിൽ സേവാകേന്ദ്രം തുറക്കുമെന്ന് ദൃഢ സങ്കല്പമെടുത്തു പോയി , അത് തുറന്നില്ലേ! ഇപ്പോൾ എത്ര സെന്ററായി? 17, അപ്പോൾ സങ്കല്പമെടുത്തു, അത് പൂർത്തിയായി. അതുപോലെ മായാജീത്താകാനുള്ള സങ്കല്പമെടുക്കൂ. ബാപ്ദാദ കുട്ടികളുടെ ധൈര്യത്തിനു വീണ്ടും-വീണ്ടും ആശംസകൾ നൽകുകയാണ്. ഇനി സേവനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. എല്ലാവരും ബാബക്കിഷ്ടപ്പെട്ട കുട്ടികളാണ്. ബാപ്ദാദക്ക് നിങ്ങൾ കൂട്ടുകാരില്ലെങ്കിൽ ഒന്നും ചെയ്യുക സാദ്ധ്യമല്ല. നിങ്ങൾ വളരെ-വളരെ മൂല്യമുള്ളവരാണ്. ശരി.

വരദാനം : യഥാർത്ഥ ഓർമ്മയിലൂടെ സർവ്വശക്തി സമ്പന്നരായി മാറുന്ന സദാ ആയുധധാരികളും കർമ്മയോഗികളുമായി ഭവിക്കൂ.

യഥാർത്ഥ ഓർമ്മ എന്നാലർത്ഥം സർവ്വ ശക്തി സമ്പന്നം. പരിതസ്ഥിതിയാകുന്ന ശത്രു വന്നാൽ ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ആയുധധാരിയെന്നു പറയാനാവില്ല. ഓരോ കർമ്മത്തിലും ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ സഫലത ലഭിക്കും. കർമ്മം ചെയ്യാതെ ഒരു സെക്കന്റു പോലും ഇരിക്കാനാവില്ല എന്നതു പോലെ ഒരു കർമ്മവും യോഗം കൂടാതെ ചെയ്യാനാവില്ല എന്നാകണം. കർമ്മ യോഗി- ആയുധധാരി ആകൂ, സമയത്ത് ശക്തികൾ ആജ്ഞക്കനുസരിച്ച് ഉപയോഗിക്കൂ, അപ്പോൾ പറയാം യഥാർത്ഥ യോഗി.

സ്ലോഗൻ :- ആരുടെ സങ്കല്പവും കർമ്മവും മഹാനാണോ അവരാണ് മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ.